

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radima Pastrňáka, Ph.D., a soudkyň JUDr. Jany Novákové a Mgr. Gabriely Vršanské ve věci

žalobce: **V. K.**, narozený dne „X“
bytem v ČR „X“
zastoupený advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2022, č. j. MV-88067-4/SO-2022,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 14. 7. 2022, č. j. MV-88067-4/SO-2022, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 3. 2022, č. j. OAM-74880-

37/ZM-2020. Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím zamítl žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 42g odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. zákona o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

2. V žalobě uvedl, že podal svou žádost o prodloužení doby platnosti jeho zaměstnanecké karty již dne 9. 12. 2020, a to na stejné pracovní místo a stejného zaměstnavatele. Požadavek zaměstnavatele na vzdělání na uvedeném pracovním místě byl totožný již v době, kdy účastník řízení oznamoval změnu zaměstnavatele, přičemž požadavek zaměstnavatele na vzdělání v onom řízení splnil, resp. souhlas mu v rámci správního řízení byl udělen. Ve výzvě k odstranění vad žádosti ze dne 4. 3. 2021 správní orgán I. stupně od účastníka řízení požadoval doložení středního odborného vzdělání s maturitou, neboť jej k projednávané žádosti nepředložil, a když jej účastník řízení po této výzvě předložil ve formě diplomu č. 3221, ze kterého vyplývá, že účastníku řízení byla přiznána kvalifikace „tvarovač, tavič železných výrobků třetí třídy“, správní orgán I. stupně jej vyhodnotil jako nedostačující, neboť se mu nepodařilo ověřit ve veřejně dostupných zdrojích, zda lze skutečně vzdělání plynoucí z vysvědčení č. 3221 považovat za rovnocenné úplnému střednímu odbornému vzdělání s maturitou. Proto správní orgán I. stupně přistoupil k výzvě k odstranění vad žádosti ze dne 7. 9. 2021, ve které po účastníkovi řízení požadoval předložení dokladu o tom, zda vzdělání dosažené v zahraničí bylo příslušným orgánem ČR uznáno za rovnocenné, přičemž po této výzvě účastník řízení předložil prohlášení zaměstnavatele o odborné způsobilosti cizince, ve kterém zaměstnavatel prohlásil, že účastník řízení má odbornou způsobilost podle § 42g odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. Spolu s tímto prohlášením byl doložen přípis zmocněného zástupce účastníka řízení, ve kterém je uvedeno, že účastník řízení již u daného zaměstnavatele na dané pozici pracuje dlouho, přičemž v rámci dřívějších pobytových řízení byla odborná způsobilost účastníka řízení zcela dostatečná a akceptovatelná, nadto zároveň prohlášení zaměstnavatele o odborné způsobilosti cizince prokazuje vůli zaměstnavatele účastníka na požadované pozici zaměstnávat i nadále. Napadenému rozhodnutí vytýkal, že předpoklady a požadavky stanovené pro zastávání pracovního místa určuje zaměstnavatel, a žalovaný tak samotnou vůli zaměstnavatele žalobce zaměstnat a spokojit se s jeho kvalifikací vůbec nerespektuje a nevychází ani z toho, že by žalobce byl přítěží vnitřnímu trhu práce, a tedy by alespoň hájil veřejný zájem. K tomu uvedl, že v databázi povolání spravované Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR pod názvem Národní soustava povolání u pracovní pozice Obsluha zařízení ve slévárenství (taviči, slévači), které je charakterizováno pomocí 6. klasifikace CZ-ISCO 81212, je kvalifikační požadavek střední vzdělání s výučním listem tříleté. V EVPJM je uvedeno, že zaměstnavatel požaduje jako minimální stupeň vzdělání střední odborné vzdělání – vyučení s maturitou, čímž účastník řízení prohlášením zaměstnavatele o odborné způsobilosti splnil. Kromě toho do žádosti bylo doloženo vysvědčení č. 3221 o přiznání kvalifikace tvarovač, tavič železných výrobků třetí třídy, kterým žalobce splnil kvalifikační požadavek k výkonu tohoto povolání. Tvrdil, že prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty nebude mít negativní dopady na trh práce, a to s ohledem na to, že správní orgán I. stupně požádal dle § 169o zákona o pobytu cizinců Úřad práce ČR – krajskou pobočku v Ústí nad Labem o závazné stanovisko k tomu, zda je další zaměstnávání účastníka řízení na uvedené pracovní pozici u zaměstnavatele Boy Invest – com s.r.o. možné. Tato žádost byla doručena do datové schránky úřadu práce dne 11. 12. 2020. Správní orgán I. stupně ve lhůtě 15 dnů a ani do doby vydání rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty závazné stanovisko ze strany příslušné krajské pobočky úřadu práce neobdržel, a proto

vycházel z toho, že úřad práce podle § 169o zákona o pobytu cizinců se zaměstnáváním cizince souhlasí a uplatňuje se tzv. vyvratitelná právní domněnka souhlasného závazného stanoviska. Napadenému rozhodnutí vytýkal ústavně nepřipustný „přepjatý formalismus“ a dále nepřiměřenost, neboť jeho důsledky mají dramatický dopad do jeho soukromého života, a také nepředvídatelnost, když žalovaný ve zcela shodných věcech, ve shodnou dobu rozhodl odlišně, a odvolání podané téměř ve skutkově totožné věci, bylo vyhověno a rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty rozhodnutím č. j. MV-72255-5/SO-2022 ze dne 8. 6. 2022 jako nezákonné zrušil a věc vrátil k novému projednání. Navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného pro vadu řízení spočívající v nezákonnosti, nepřezkoumatelnosti a nepřiměřenosti zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Dále požadoval přiznat náhradu nákladů řízení, a to včetně DPH.

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Ve vyjádření uvedl, že v průběhu správního řízení nedošlo k žádnému pochybení při aplikaci zákonných ustanovení a zásad. Rozhodnutí bylo náležitě odůvodněno a bylo vydáno v souladu se zákonem a není nepřezkoumatelné ani nezákonné, a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
4. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti. Dne 9. 12. 2020 podal žalobce u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení zaměstnanecké karty na pozici tavič, slévač u zaměstnavatele Boy Invest-com s. r. o., kterou doložil uzavřenou pracovní smlouvou na dobu neurčitou s nástupem do práce dne 20. 12. 2020. Správní orgán I. stupně si dne 11. 12. 2020 vyžádal Úřadu práce ČR závazné stanovisko podle § 169o zákona o pobytu cizinců k otázce, zda další zaměstnávání žalobce lze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Úřad práce ČR závazné stanovisko správnímu orgánu I. stupně nedoručil. Výzvou ze dne 4. 3. 2021 správní orgán I. stupně vyzval žalobce, aby odstranil vadu žádosti spočívající v nedoložení dokladu prokazující odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání podle § 44a odst. 9 písm. d) ve spojení s § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Žalobce předložil Vysvědčení č. 3221 ze dne 3. 7. 1986 o absolvování 2letého středního odborného učiliště v profesi tvarovač, tavič železných výrobků a je kvalifikován jako tvarovač, tavič železných výrobků druhé třídy. Opětovnou výzvou ze dne 7. 9. 2021 správní orgán I. stupně vyzval žalobce, aby odstranil vadu žádosti spočívající v nedoložení dokladu prokazující odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání. K této výzvě žalobce doložil Prohlášení zaměstnavatele o odborné způsobilosti cizince k výkonu požadovaného zaměstnání ze dne 14. 9. 2021, v němž zaměstnavatel prohlásil, že žalobce má odbornou způsobilost k výkonu práce na pracovním místě slévač, tavič. Dne 9. 3. 2022 správní orgán I. stupně žádost žalobce zamítl a platnost zaměstnanecké karty neprodloužil s odůvodněním, že žalobce v rozporu s § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců k žádosti nepředložil doklad prokazující odbornou způsobilost k výkonu požadovaného zaměstnání, a to na pracovní pozici Obsluha zařízení ve slévárenství (taviči, slévači), neboť z Centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty pod č. 16 040 930 741 bylo zjištěno, že společnost Boy Invest – com s. r. o. k výkonu požadovaného zaměstnání vyžadovala úplné střední odborné vzdělání s maturitou a správnímu orgánu se nepodařilo ověřit, zda vzdělání žalobce získané v zemi původu lze považovat za rovnocenné úplnému střednímu odbornému vzdělání s maturitou. Prohlášení zaměstnavatele správní orgán I. stupně neuznal, neboť se nejedná o případ podle § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců (změna zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo

zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele). Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný dne 14. 7. 2022 zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

5. Krajský soud rozsudkem ze dne 12. 10. 2022, č. j. 195 A 5/2022-30, napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
6. Rozsudek krajského soudu byl na základě kasační stížnosti žalovaného zrušen Nejvyšším správním soudem rozsudkem ze dne 31. 10. 2023, č. j. 6 Azs 248/2022-23, a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud v rozsudku uvedl, že obsah evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnacké karty vyjadřuje skutečnou vůli zaměstnavatele za tam stanovených podmínek uchazeče opravdu zaměstnat. Údaj o tom, jaký stupeň vzdělání je pro výkon konkrétního zaměstnání třeba, je tak na úvaze zaměstnavatele, nikoli na určení správních orgánů. Požadavky na pracovní místo, které tvoří jeho základní charakteristiku a mezi které se řadí i požadavek na odbornou způsobilost, významně ovlivňují úvahy uchazečů o zaměstnání a patří mezi základní kritéria pro rozhodování, zda se uchazeč vůbec bude o místo ucházet, či nikoli. Dále uvedl, že ačkoliv rozumí tomu, že žalobce mohl mít s ohledem na průběh dřívějších řízení jistá očekávání, nic to nemění na tom, že stanovená podmínka odborné způsobilosti nebyla v daném případě naplněna. Negativní dopady nemůže zvrátit ani dodatečné prohlášení zaměstnavatele, že žalobcova odborná způsobilost je pro výkon zaměstnání dostačující. Je tomu tak z toho důvodu, že uvedení údajů v EVPM tvořících základní charakteristiku pracovního místa má zásadní význam pro naplnění smyslu a účelu testu trhu práce. Pokud by správní orgány od požadavků zaměstnavatele v EVPM upustily, v rozporu s testem trhu práce by nepřípustně zvýhodnily žalobce před občany České republiky a Evropské unie, pro které stanovený požadavek rovněž platil. Test trhu práce tedy nelze tímto způsobem obcházet. V případě změny požadavku na kvalifikaci by muselo pracovní místo s uvedenou základní charakteristikou opět nejdříve projít testem trhu práce, tedy být po určenou dobu nejprve inzerováno občanům České republiky a EU, než by mohlo být nabídnuto cizincům ze třetích zemí. V dalším řízení je krajský soud ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán závěry vyslovenými v tomto rozsudku. Opětovně se tedy bude zabývat otázkou, zda byl postup správních orgánů při vyhodnocení naplnění podmínky doložení odborné způsobilosti žalobce pro účely rozhodování o prodloužení zaměstnacké karty v souladu se zákonem o pobytu cizinců.
7. Krajský soud tedy opětovně přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a vázán závěry Nejvyššího správního soudu, dospěl k tomu, že žaloba důvodná není.
8. Žalobce brojí v žalobě proti zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti zaměstnacké karty z důvodu nedoložení dokladu prokazující odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání.
9. Podle § 44a odst. 9 písm. d) zákona o pobytu cizinců lze platnost zaměstnacké karty při splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 2 písm. b) a c), § 42g odst. 3 nebo 4 opakovaně prodloužit na dobu, na kterou byla uzavřena pracovní smlouva nebo dohoda o pracovní činnosti, vždy však nejdéle na dobu 2 let; v případě cizince, kterému byla vydána zaměstnacká karta podle § 42g odst. 3, se platnost zaměstnacké karty prodlouží na dobu odpovídající době uvedené

v rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání. Žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty se podává ministerstvu. K žádosti je cizinec mimo jiné povinen předložit d) doklady k prokázání odborné způsobilosti pro výkon požadovaného zaměstnání podle § 42g odst. 2 písm. c), jde-li o cizince, kterému byla vydána zaměstnanecká karta podle § 42g odst. 2, pokud doklad, kterým cizinec prokázal ministerstvu svoji odbornou způsobilost při vydání zaměstnanecké karty, pozbyl platnosti.

10. Podle § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud c) má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva, zejména 1. má požadované vzdělání; v odůvodněných případech, zejména v případě důvodných pochybností, zda cizinec má požadované vzdělání nebo zda toto vzdělání odpovídá charakteru zaměstnání, je na žádost ministerstva povinen prokázat, že jeho zahraniční vzdělání bylo uznáno příslušným orgánem České republiky, 2. má požadovanou odbornou kvalifikaci, pokud je podle zvláštního právního předpisu vyžadována, a 3. splňuje podmínky pro výkon regulovaného povolání, jde-li o takové povolání.
11. Ministerstvo vnitra z údajů týkajících se volného místa v Centrální evidenci volných míst dovodilo, že odborně způsobilým k výkonu zaměstnání na pracovní pozici Obsluha zařízení ve slévárenství (taviči, slévači) u zaměstnavatele Boy Invest-com s. r. o. je pouze ten uchazeč, který má úplné střední odborné vzdělání s maturitou.
12. Správní orgán I. stupně vyžadoval předložení dokladu prokazujícího odbornou způsobilost pro výkon požadovaného povolání ve smyslu § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců v podobě úplného středního odborného vzdělání s maturitou pro výkon požadovaného zaměstnání Obsluha zařízení ve slévárenství (taviči, slévači) a uzavřel, že žalobce nedoložil doklad prokazující odbornou způsobilost pro výkon požadovaného povolání ve smyslu § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců. V důsledku toho došlo k zamítnutí žádosti žalobce, když žalovaný postup správního orgánu I. stupně vyhodnotil jako správný.
13. Vzhledem k tomu, že žalobce nedoložil odbornou způsobilost dle Evidence volných pracovních míst, krajský soud uzavřel, že je rozhodnutí žalovaného v souladu s § 42g odst. 2 písm. c) ve spojení s § 44a odst. 9 písm. d) zákona o pobytu cizinců.
14. Na tomto závěru nemohou nic změnit ani námitky žalobce, že správní orgán I. stupně neobdržel závazné stanovisko ze strany příslušné krajské pobočky úřadu práce, stejně jako namítaný ústavně nepřipustný „přepjatý formalismus“ a nepřiměřenost s důsledky do jeho soukromého života, jakož i nepředvídatelnost, neboť postup žalované byl v souladu se zákonem a přepjatý formalismus odmítl ve svém rozsudku již Nejvyšší správní soud s tím, že pokud by správní orgány od požadavků zaměstnavatele v EVPM upustily, v rozporu s testem trhu práce by nepřipustně zvýhodnily žalobce před občany České republiky a Evropské unie, pro které stanovený požadavek rovněž platil. Test trhu práce tedy nelze tímto způsobem obcházet.
15. Žaloba tedy není důvodná, a krajský soud ji proto podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšnou žalovanou, v souvislosti s tímto řízením před soudem jí nevznikly nezbytné náklady vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu krajský soud náhradu nákladů řízení žalované nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 25. ledna 2024

JUDr. Radim Pastrňák, Ph.D., v. r.
předseda senátu